

Sarıçam Büyürken...

Sarıçamı ilk gören, yiyecek arayan bir kirpi oldu. Kirpi yanından geçip gittiğinde sarıçam henüz küçücüktü. Onun bu haline filiz deniyordu.

Zamanla sarıçam filizi büyüdü. Bir fidan oldu. Bir ilkbahar sabahı bir sincap tam da oralardan geçiyordu. Bir ses duydu, biraz korktu. Sarıçam fidanının arkasına saklanıverdi.

Sarıçamın gövdesi zaman içinde kalınlaştı, dalları uzadı. Artık bir sürü yaprağı da vardı. Günün birinde bir örümcek, yapraklarının arasına kocaman bir ağ ördü.

Aradan günler geçti. Yağmurlar, karlar yağdı. Bir gün güneş açtı, karlar eridi. Güneşli bir günde bir alakarga sarıçamın dallarından birine kondu. Biraz dinlendikten sonra uçup gitti.

Sarıçam her yıl biraz daha büyüdü. Dallarında artık kozalakları da vardı. Bir gün sarıçamın yanından geçen bir kızıl geyik boynuzlarını sarıçamın gövdesine sürttü.

Artık sarıçamın kozalakları ormanda yaşayan birçok hayvana yiyecek sağlıyordu. Bir gün ormanda yaşayan bir boz ayının sırtı kaşındı. Sarıçamın gövdesine yaslandı. Sürtünerek sırtını kaşıdı.

Zaman içinde sarıçam
kocaman bir ağaç oldu.
Boyu artık upuzundu.
Bir gün gagasında küçük
bir dal parçası taşıyan
bir ekin kargası sarıçama
doğru uçu.

Ekin kargası daha
başka bir sürü
çalı çırpı taşıdı.
Artık sarıçamın
dallarından birinde
ekin kargasının
yuvası vardı.

